

[Skatteministeren]

rente, vil alene de omposteringer, der sker, give en nettolettelse for erhvervslivet de første 3 år. Hvis hr. Ellemann-Jensen dertil lægger de positive virkninger – som ikke mindst Venstre hidtil har ment har været afgørende – af de lavere personskatter og et lavere renteniveau, kommer man frem til, at erhvervslivet i hele perioden får en markant nettolettelse, og at vi starter med at give en samlet lettelse, selv uden personskattelettelser og selv uden rentevirkningen.

Hvis vi tager boligområdet, bliver virkningen af regeringens forslag massive lettelser på ejerboligområdet, hvad enten man bliver boende i sin bolig, eller man står over for at skulle købe en bolig. Som det også refereres allerede i disse dage, er der derfor også nu – for første gang i meget lang tid – kommet gang i boligmarkedet og salget af ejerboliger. Fra 1987 og indtil i dag, altså i den periode, hvor hr. Ellemann-Jensen var en markant person i den foregående regering, var der nedgang på boligmarkedet. Nu kommer regeringen så med et udspil, men hvad siger Venstre? Venstre siger nej, ønsker ikke at være med.

Jeg har svært ved at nå frem til en anden konklusion end den, at når Venstre siger nej til regeringens udspil på skatteområdet, skyldes det, at Venstre endnu en gang dokumenterer, at man overhovedet ikke er interesseret i at få lukket smuthullerne og fjernet skattefiduserne, overhovedet ikke er interesseret i at få lukket de mange lommer, der fungerer som privilegier for visse højindkomstgrupper. Venstre ønsker at bevare disse privilegier, ønsker ikke at få standset skattespekulationen, som i dag betales af almindelige, jævne indkomster. Hr. Ellemann-Jensen ønsker ikke denne fornuftige virkning af regeringens forslag.

Lad mig endelig slutte med at sige, at hr. Ellemann-Jensen startede med at udtrykke utilfredshed over, at statsministeren ikke var til stede i salen i dag. Vi havde meget gerne set, at statsministeren havde haft mulighed for det, men da vi prioriterer det nordiske samarbejde meget højt, mente statsministeren, at i den situation, vi befinder os i i øjeblikket – også i relation til ansøgninger om medlemskab af EF – var det vigtigt at deltage i et nordisk statsministermøde i Stockholm i tillid til, at resten af regeringen ville varetage interesserne, også over for hr. Ellemann-Jensen. Det er altså for

at løfte det nordiske samarbejde med henblik på, at de nordiske lande med bedst mulig dansk bistand kan komme ind i det større europæiske samarbejde, og det må være et formål, som selv hr. Ellemann-Jensen må mene er godt – også set med Venstres øjne.

Ministeren for erhvervspolitisk samordning (Mimi Jakobsen):

Skatteministeren sagde nogle udmærkede ting om belastningen – eller mangelen på samme – af erhvervslivet; men jeg er ked af at sige til min egen skatteminister, at der er nu nogle, der har sagt det samme bedre.

Den 9. oktober 1990 var den tidligere skatteminister på talerstolen i anledning af et forslag om at lempe marginalskatte med 9 mia. kr., altså ikke de 45 mia. kr., som vi vel stort set taler om som slutvirkningen i dag. Skatteministeren beskæftigede sig også med spørgsmålet om erhvervslivet, omkostningerne og marginalskatte, og jeg vil gerne tillade mig at citere fra Folketingets forhandlinger 1990-91, første samling, spalte 337:

»Det har fra forskellig side været anført, at marginalskattelettelserne skal betales af erhvervslivet, som dermed bliver ringere stillet i konkurrencen med udenlandske virksomheder. Det er en meget ensidig måde at betragte tingene på. Man skal tænke på, at alle skatter og afgifter i sidste ende belaster produktionen. Det gælder selvfølgelig skatter og afgifter, der direkte påhviler den enkelte virksomhed, men det gælder så sandelig også skatter, der påhviler de ansatte i virksomhederne.

De høje danske marginalskatte er i sig selv med til at forøge virksomhedernes omkostningsniveau, fordi virksomhederne – som jeg før var inde på det – er nødt til at udbetale en højere løn, hvis deres ansatte skal bevare samme levestandard som kollegerne i udlandet. De høje marginalskatte driver altså med andre ord lønningerne op og er dermed i betydelig grad med til at forringe konkurrenceevnen. Derfor letter det selvfølgelig også konkurrenceevnen at sænke marginalskatte.«

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Kort efter at den nye regering var dannet, udtalte den tidligere udenrigsminister, hr. Ellemann-Jensen, at nu skulle man få en ordentlig